

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 20 lipca 2020 r. (data wpływu 20 sierpnia 2020 r.) do Rzecznika Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych, likwidator Przedsiębiorstwa (...) Pan L. K. złożył zawiadomienie o możliwości popełnienia deliktu dyscyplinarnego przez radcę prawnego E. B..

Skarżący upatrywał popełnienia deliktów dyscyplinarnych przez Obwinionego w jego działaniu jako pełnomocnika:

- M. B. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) (...)”, w imieniu której pismem z dnia 25 czerwca 2020 r. zaproponował podjęcie negocjacji w sprawie zawarcia umowy dzierżawy zorganizowanej części przedsiębiorstwa pomiędzy M. B. (...) 2 (...)”, a Przedsiębiorstwem (...) S.A. w likwidacji

- A. B., w imieniu którego złożył 19 czerwca 2020 r. przedsądowe wezwania do zapłaty Przedsiębiorstwu (...) S.A. w likwidacji;

pomimo, że Obwiniony w okresie od 1 lipca 2016 r. do 31 stycznia 2018 r., od 12 stycznia 2018 r. na okres prowadzenia przetargu oraz od 1 lipca 2018 r. do 31 lipca 2020 r., świadczył na rzecz Skarżącego pomoc prawną.

Po przeanalizowaniu zawiadomienia złożonego przez Skarżącego Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego uznał, że zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przewinienia i wszczął dochodzenie. Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego 25 lutego 2021 r. przestawił r.pr. E. B. zarzut popełnienia dwóch przewinień dyscyplinarnych polegających na naruszeniu art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 28 ust. 2 w zw. z art. 25 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Obwiniony radca prawny E. B. nie przyznał się do stawianych zarzutów. Zgodnie z jego wyjaśnieniami, od 2016 r. współpracował z Przedsiębiorstwem (...) S.A. w likwidacji. 24 kwietnia 2020 r. Obwinionemu wypowiedziano dotychczasową umowę oraz pełnomocnictwo ze skutkiem natychmiastowym. 6 maja 2020 r. Obwiniony protokolarnie przekazał wszystkie dokumenty Przedsiębiorstwem (...) S.A. w likwidacji. Zgodnie z wyjaśnieniami Obwinionego, od tego momentu przestał współpracować z reprezentowaną przez Skarżącego spółką (nie prowadził żadnych spraw, nie przekazywano mu żadnych zadań). Obwiniony nie wystawił również faktury VAT za okres wypowiedzenia.

22 czerwca 2020 r. do Obwinionego zgłosiła się firma (...), która poprosiła go w pomoc w rozpoczęciu negocjacji z Przedsiębiorstwem (...) S.A. w likwidacji w zakresie dzierżawy linii komunikacyjnych. Firma (...) poinformowała Obwinionego, że ma informacje z prasy i telewizji, że spółka ta przestaje od lipca obsługiwać komunikację publiczną i w związku z tym chciałaby utrzymać komunikację publiczną w regionie. Obwiniony wyjaśnił, że 25 czerwca 2020 r. otrzymał pełnomocnictwo o firmy (...) 2 (...)” i przygotował pismo zapraszające do negocjacji w sprawie ewentualnej dzierżawy. Skarżący odpisał Obwinionemu 17 lipca 2020 r., że nie jest zainteresowany negocjacjami.

W zakresie drugiego czynu Obwiniony wyjaśnił, że (...) S.A. w likwidacji nie polegała na zajmowaniu się sprawami kadrowymi. Skarżący zajmował się jedynie sprawami zleconymi przez Przedsiębiorstwo (...) S.A. w likwidacji i żadna z tych spraw nie dotyczyła pana B.. Pan B. skontaktował się z nim, ponieważ znał Obwinionego poprzez jego ojca. Obwiniony reprezentował pana B. pro bono.

Obwiniony przed rozpoczęciem pierwszego przesłuchania na posiedzeniu przyznał się do winy oraz złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze w trybie art. 387 § 1 Kodeksu postępowania karnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności Sąd uznał iż ustalony przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego stan faktyczny sprawy nie budzi wątpliwości.

Obwiniony radca prawny E. B. popełnił zarzucane mu przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego przewinienia polegające na naruszeniu art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r., poz. 75) w zw. z art. 28 ust. 2 w zw. z art. 25 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Bezsprzecznie Obwiniony w okresie przyjmowania zleceń od (...) 2 (...) M. B. oraz od A. B. tj. w czerwcu 2020 r. posiadał ważną umowę na świadczenie pomocy prawnej z Przedsiębiorstwem (...). Umowa ta uległa rozwiązaniu dopiero 31 lipca 2020 r. Fakt zwolnienia Obwinionego z obowiązku świadczenia tych usług na rzecz Przedsiębiorstwa (...) ,w okresie wypowiedzenia umowy nie wpływa na ocenę czynów Obwinionego. Faktem bowiem jest, iż umowa była ważna i obowiązywała. Gdyby bowiem intencją stron było definitywne i natychmiastowe zakończenie współpracy, strony rozwiązałyby umowę ze skutkiem natychmiastowym za porozumieniem stron, czego jednak nie uczyniły. Przedsiębiorstwa (...) mogło zatem w okresie wypowiedzenia podjąć działania mające na celu wznowienie świadczenia obsługi prawnej przez Obwinionego, w tym okresie na warunkach umownych.

W świetle powyższych faktów Sąd uznał, iż Obwiniony posiadał w tym samym czasie ważne zobowiązania umowne do świadczenia pomocy prawnej w stosunku do stron mających wzajemnie sprzeczne interesy. Efektem takiego stanu rzeczy było także podważenie zaufanie do Obwinionego jako radcy prawnego.

Mając na uwadze całokształt okoliczności towarzyszących niniejszej, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny postanowił przychylić się do wniosku Obwinionego o dobrowolnym poddaniu się karze, który został zgłoszony w trybie i terminie określonym w art. 387 § 1 Kodeksu postępowania karnego. Za uwzględnieniem tego wniosku przemawia także brak sprzeciwu Skarżącego oraz Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W..

Sąd uznał przy tym na podstawie art. 387 § 5 Kodeksu postępowania karnego za ujawnione dowody ujawnione (...) Wniosku o ukaranie z dnia 07 lutego 2022 r.:

1.

Zawiadomienie Skarżącego wraz z załącznikami (k.1-20);

2.

protokół przesłuchania Obwinionego (k. 33-37-8);

3.

pisma Przedsiębiorstwu (...) S.A. w likwidacji z dnia 24.04.2020 r. (k.38),

4.

protokół zdawczo-odbiorczego z dnia 6.05.2020 r. (k. 39-42);

5.

pisma Przedsiębiorstwu (...) S.A. w likwidacji z dnia 17.07.2020 r. (k. 43);

6.

pisma Obwinionego z dnia 25.06.2020 r. (k. 44-47)';

7.

kopii artykułu prasowego z dnia 22.06.2020 r. (k. 49-52).

Wobec powyższego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) W. uznał Obwinionego radcę prawnego E. B. za winnego, popełnienia obu przewinień dyscyplinarnych określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach

prawnych (Dz. U. z 2020 r., poz. 75) w zw. z art. 28 ust. 2 w zw. z art. 25 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, poprzez naruszenie zasad etyki radcy prawnego i za to na podstawie art. 65 ust. 1 punkt 1 ustawy o radcach prawnych na skutek wniosku obwinionego o dobrowolne poddanie się karze i wymierzył obwinionemu za każdy z tych czynów karę upomnienia, a w konsekwencji na podstawie art. 65¹ w związku z art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych wymierzył mu karę łączną upomnienia.

Przy wymierzeniu tej kary Sąd wziął pod uwagę fakt, iż działanie Obwinionego nie było celowe, zaś sam Obwiniony nie był wcześniej karany dyscyplinarnie. Ponadto Sąd wziął pod uwagę fakt czynny udziału Obwinionego zarówno w toku dochodzenia przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. jak i przez tut. Sądem. W tym kontekście kara upomnienia zdaniem Sądu będzie wystarczająca i osiągnie ona zamierzony cel wychowawczy oraz prewencyjny na przyszłość w zakresie przestrzegania przepisów ustawy o radcach prawnych i Kodeksu Etyki Radców Prawnych w trakcie wykonywania zawodu radcy prawnego.

Obwiniony w związku z ukaraniem karą upomnienia ponosi zryczałtowane koszty niniejszego postępowania dyscyplinarnego na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zd. 1 Ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2020 r., poz. 75 z późn. zm.), którymi została obciążona w kwocie 1.850,00 zł (słownie: tysiąc osiemset pięćdziesiąt złotych 00/100) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W..

Pouczenie:

Niniejsze orzeczenie nie jest ostateczne i stosownie do treści art. 70⁴ ust. 4 Ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz.U. z 2020 r., poz. 75 z późn. zm.) Stronom i Ministrowi Sprawiedliwości służy od niego odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W., które wnosi się za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) (...) W. w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.